

SLOVENSKI NAROD.

Izjava vank dan zvečer, izjavi avtorja in pravi, da je po pošti prejela avstro-ogrsko deželo na vse leto 26 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h, na en mesec 3 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom na vse leto 26 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K, na en mesec 3 K. Kadar hodi sam po ulici, plača na vse leto 26 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h, na en mesec 3 K 30 h. — Za tuje dežele velike več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez izredne predplačila naročnine se ne odira. — Za ostanila se plačuje od paterostopne pet-vice po 12 h, če se ostanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Sklepni se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Kranjskih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnništvo naj se blagovestno pošilja naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnništva telefon št. 83.

Govor poslanca dr. Ivana Tavčarja

v seji poslanske zbornice dne 7. t. m.

Visoka zbornica! Preden preidem k stvari, moram izjaviti to-le: Jaz pripadam stranki, kije svoj program sprejela splošno in enako volilno pravico že v času, ko klerikalna stranka na Kranjskem še ni hotela ničesar vedeti o tej volilni pravici. Izjavljam odkrito, da bi z naše strani ne bilo nobene opozicije, ako bi v resnici šlo za uvedbo splošne in enake volilne pravice in da bi iz vsega srca glasovali za to uvedbo; ker pa smatramo predloženi operat odseka za volilno reformo samo za zmašilo in ker ne zremo v njem utelosenja splošne in enake volilne pravice, smatramo za svojo dolžnost, da storimo kot zastopniki slovenskega naroda v tej zbornici vse, kar bi pripomoglo, da bi to zmašilo ne zado- bilo zakonske veljave.

Izvoljen sem za glavnega protigovornika in imam namen, izpolniti vse dolžnosti, ki sem jih prevzel.

Predvsem mi je govoriti o po- javu... (Posl. Šuklje: Govoriti Vam je treba o nujnosti, ne pa o me- ritu!) Prosim, gospod „predsednik“, potrpite, k nujnosti že se preidem!

Dosedaj je govorilo že mnogo govornikov, a o nujnosti se je govo- rilo najmanjše. (Posl. Plantan: Zlasti od stranke tam doli!)

Priznati se mi mora, da zavze- mam v tej visoki zbornici prav tisto stališče, kakor govorniki, ki so govo- rili pred mano, in dokler predsedstvo ne smatra za potrebno intervenirati, mislim, da je prevelika gorečnost dvornega svetnika Šukljeta, da je morda ne bo mogoče poplačati na noben način. Ako me hočete motiti, sem pripravljen, da odgovarjam na vse!

Značilno postopanje.

Preden preidem k stvari, se mo- ram, gospoda moja, dotakniti slabe

navade, ki se je vselila v to visoko zbornico, zlorabe namreč, da se pri važnih debatah vpiše cela množica govornikov, ki nimajo namena govo- riti proti, v listo protigovornikov.

V tem slučaju se je to zgodilo v obilni meri in konstatovati mi je, da so v tem oziru razvijali zlasti Mladočehi gorečnost, ki je sum- ljiva, sumljiva v toliko, ker se nam je bati, da se ustvari prejudic za vse debate v tem reformnem projektu.

Gospoda moja! Zgodil se je zna- čilen slučaj, da je morala dolga vrsta govornikov, ki so dobili besedo kot protigovorniki, takoj izjaviti, da so pravzaprav za-govorniki. (Medklici.)

Predvsem je na primer nastopil govornik „Slovenske Zveze“, dr. Šu- steršič, in je svoje protigovornišvo utemeljil s tem, da je po usluzi dr. Klumparja prišel k temu, da mora kot protigovornik govoriti za nujnost.

G. poslanec Hrubý je pa zopet to motiviral s tem, da je rekel, da je v reformnem operatu mnogo stvari, s katerimi se on ne strinja, in da je zategadelj zase izvajal pravico, da se vpiše v listo kot protigovornik, dasi je potem govoril za nujnost.

Gospoda moja! Moje mnenje je, da ni dovoljeno kaj takega pri važnih debatah, kjer se mora varovati go- vorniška svoboda vsem strankam v tej zbornici.

Ako boste to uvedli tudi pri na- daljnjih debatah o volilni reformi, boste s tem nasilstvom zamašili usta vsem nasprotnikom. Jaz smatram to eno- stavno za parlamentarno nasilstvo, ki se nikakor ne odlikuje s poštenostjo. (Pritrjevanje.)

Protestujem odločno proti takemu postopanju in apelujem na predsed- stvo, naj vendar enkrat energično na- stopi proti taki zlorabi in naj varuje govorniško svobodo in možnost vsem strankam v tej zbornici, kakor je to predpisano v poslovniku.

Gospoda moja! Dotakniti se mo- ram zadeve, ki mi je sicer neprijetna, a jo moram vkljub temu omeniti.

Prosil sem gospoda tovariša dr. Klumparja, naj bi z mano zame- njal mesto v listi protigovornikov. G.

tovariš dr. Klumpar je seveda iz- javil, da mora preje vprašati svoj klub, preden mi more dati določen odgovor. To postopanje smatram za popolnoma pravilno, vendar sem pa mislil, da bi že zakon vljudnosti za- hteval, da bi bil dr. Klumpar svojemu tovarišu, ne samo v parlamentu, mar- več tudi po poklicu, vsaj drugi dan povedal, da mu klub ni dovolil te zamenjave, kar sem sicer vedel že vnaprej.

On me pa ni smatral za vrednega, da bi mi dal odgovor.

Na drugi strani sem pa slišal iz besed gospoda dr. Šusteršiča, da je dr. Klumpar njemu odstopil pred- nost. Seveda je s tem najbrže hotel dr. Klumpar v tem momentu dati iz- raza, da s svobodomiselnja češka stranka še vedno flirtuje s kranjsko ultramontansko stranko in da hoče tudi v bo- doče ž njo nadaljevati svoje ljubavno razmerje. (Medklici.)

Sicer pa bom še o tem govoril.

Gospoda moja! Dovolil sem si, da napravim te pripombe, sedaj pa hočem izpolniti svojo dolžnost, ki sem jo prevzel z izvolitvijo kot glavni go- vornik.

Povsodi je parlamentarna navada — če tudi je gosp. poslanec Šuklje morda drugačnega mnenja — da ima glavni govornik nalogo, izvesti poie- miko, ki bi jo sicer vodili govorniki, ki so vpisani za njim v govorniški listi.

To je dolžnost generalnega go- vornika v dobro urejenih parlamentih, to mi mora priznati vsakdo! Zatega- delj smatram za svojo dolžnost, da se pri tej priliki pečam tudi s predgo- vorniki, s katerimi bi polemizovali tudi pravi protigovorniki, ako bi prišli do besede.

„Parlamentarna poštenost“.

Gospoda moja! Tu je kot prvi nastopil g. poslanec dr. Gessmann in utemeljeval svoj znani nujni pred- log. V svojem govoru je predvsem naglašal poštenost. No, gospoda moja, moje mnenje je, da bi se pri tem predlogu — in v tem mi mora

pridržati vsak objektivno misleč člo- vek — lažje govorilo o vsem drugem kakor o parlamentarni pošte- nosti; seveda se nečem s tem niko- gar osebno dotakniti, toda o tem, kar se nazivlje parlamentarna poštenost, ni prav nič opaziti na predlogu g. poslanca dr. Gessmanna. To je vsaj moje mnenje.

Kot svoj drugi glavni argument je navedel trditev, da so nasprotniki volilne reforme in tisti poslanci, ki smatrajo za svojo dolžnost, da naspro- tujejo operatu odseka za volilno re- formo, to storili samo zbog tega, ker se boje za svoje mandate. To očitane je docela odveč in je samo na sebi otročje.

Lahko mi verujete, gospoda moja, da po mojem prepričanju ne provzroča niti veselja, niti posebne ča- sti, ako kdo sedi tukaj v par- lamentu! (Prav res!)

Sest let sem že član te zbornice, a ne verujem, da bi s tem moja čast pridobila kak poseben prirastek. (Veselo.)

A takšno bojevanje je tudi zelo nespretno. Z istim pravom bi tudi mi lahko obrnili kopje. Očitane nam, da se bojimo za svoje mandate in da je nasprotstvo, ki ga gojimo zoper vladno volilno reformo, v zvezi s tem strahom.

Gospoda moja, ali mi morete ugovarjati, ako tu javno izjavljam, da je z navdušenjem, ki vlada tu v tej zbornici za vladno re- formno delo, v najožji zvezi takozvana pohlepnost po mandatih? (Pritrjevanje.)

(Konec prih.)

Državni zbor.

Dunaj 8. novembra. Nadaljevala se je generalna debata o volilni re- formi. Poslanec Breiter je izjavil, da se volilna reforma mora napraviti ali s parlamentom ali brez njega. Dasi je govornik pristaž splošne, enake, tajne in direktne volilne pra- vice, vendar se ne more navdušiti za odsekov načrt, ker v odseku niso se- deli možje brez predsodkov, niso bili to prijatelji napredka, temuž možje,

katerih glavni cilj je bil, ljudstvu ni česar žrtvovati, temuž vse rešiti zase in za svoje stranke. Potem je napa- dal Poljski klub, ki je tudi v tej za- devi napravil z vlado barantijo.

Posl. Kasper je pogreval fraze, da je nemški element ustvaril državo, da so Nemci vedno dajali državi, Slovani pa le jemali od nje. Napove- dal je najskrajnejši boj svoje stranke proti volilni reformi, ako se Nemcem v njej prizadete krivice ne popra- vijo.

Posl. dr. Adler je skušal ovreči očitane, da se je volina reforma ro- dila le vsled terorizma od spodaj in pritiska od zgoraj. Zagovarjal je v tem oziru vlado in krono.

Posl. Romančuk je dokazo- val, da so se z volilno reformo najbolj udarjeni Malorusi, ki bi po svojem številu morali dobiti 68 mandatov, dobe pa jih le 33.

Posl. Šramek jo kritikoval, da so se na Češkem mesta in trgi ločili od kmečkih občin, pri čemer so se dale kmečkim občinam velike pred- nosti. Sploh po prihodnji parlament pretežno kmečki, ker ima nova volilna reforma 283 kmečkih volilnih okrajev.

Ministrski predsednik baron Beck je povedal, da se stremenje po raz- širjenju volilne pravice pojavlja, od- kar imamo ustavo. Od leta 1861. je vsako desetletje prineslo delno vo- lilno reformo. V tej dobi ustave pa so se zelo spremenile gospodarske, socialne in kulturne razmere in na- loge države so narasle strahovito, kar se vidi najbolj v tem, da je l. 1862. znašal državni proračun 389 milijo- nov in sicer sicer skupno še za Av- strijo, Ogrsko, Hrvaško in Lombar- dijo, a državni proračun leta 1907. pa izkazuje samo za Avstrijo potreb- ščin 2 milijardi. V nadaljnjem svojem govoru se je imenoval baron Beck krušnega očeta volilne reforme ter apeliral posebno na veleposestnike, naj prebolijo izgubo svojih privilegi-jev ter glasujejo za volilno reformo. Sicer bi bilo oprostiljivo s človeškega in političnega stališča, ako bi bili veleposestniki ozlovoljeni. Stranka bo

LISTEK.

Te uvele rože...

Spisal S. M. C.

Stanovala sva s prijateljem v majhni, a zelo prijazni sobi z oknom na glavno ulico. Zato ker je imela soba okno na glavno ulico, je bila še veliko bolj prijazna in je imela zna- čaj boljše stanovanja. Dve postelji ob eni steni, ob nasprotni visoka, dosti stara omara in umivalnik, z bar- vanim prtom pregrnjena miza in par stolov, to je bilo najino pohištvo. Vse je bilo zelo prijazno in midva se ne bi bila rada ločila od nje. Navadila sva se nanjo in rada bi dala zanj še več, kot sva dajala, samo da ostaneva. Kako prijazno se je sanjalo v tisti sobi, če je prišel človek zmučen do- mov; kako lepo je bilo gledati na ulico, kadar so ljudje vrveli od svo- jega vsakdanjega posla, ali pa tudi samo za zabavo, da se izprehodijo, ker so sedeli ves dan med prašnimi akti. Poznala sva skoraj vse ljudi —

kraj namreč ni bilo svetovno mesto — posebno dobro ženski svet, ki je bil z malimi izjemami dosti lep. Moj prijatelj je bil zelo zaljubljen nature, zato se je posebno zanimal za boljše polovice našega žitja in bitja. Imela sva izbrane, ki sva jim posvečala po- sebno pozornost... „Franci, pazi če gre Olga, zaigral bom lepo pesem na klavir in glej, če se bo ozrla gori...“ — „Kakor želi!“ — Prijatelj je sedel h klavirju in čakal. Kadar sva namreč bila bolj pri denarju, izposo- dila sva si za par mesecev klavir, ka- dar je rok potekel, vrnila sva ga in tako vedno imela dvojne stroške s prevažanjem... „Igraj, Olga gre!“ — In igral je lepo pesem in prišla je Olga ter se ozrla gori. Povedal sem mu in njegova duša je bila vesela. Olga je bila prijateljeva ljubica... Ko sva hodila na posete k neki znani rodbini, sva se spoznala tudi z Olgo. Ker je bila Olga prijazna in lepa de- klica, a moj prijatelj zaljubljen nature, se je zaljubil v njo in tudi ona ga je imela rada. In tako se je zgo- dilo, da sem pazil na oknu, če gre Olga in je prijatelj igral klavir. Po-

tem ko je odšla Olga, sva čakala njene prijateljice Tili in ko sva videla, da gre, igral sem jaz veselo in lepo pe- sem na gosli in Tili je pogledala gori, moja duša pa je bila zato vesela. Ljubil sem namreč lepe njene oči, lepe njene ustne in lepe lase, ali čez vse sem ljubil njeno krasno dušo. Bodi mi odpušeno — ljubil sem že več deklic in tudi pustil sem jih, ali pa obratno, ali deklice s tako lepo dušo nisem našel. Ona je bila vzor pohlevnosti, dobrote, vseh čednosti, ki krase dušo mlade device. In to je bilo na nji, kar sem ljubil čez vse... Tako je bilo najino življenje zaslačeno z ljubeznijo, ki se povrača v tisočerihih spominih vedno nova in blažilna. Pri- dejo težki trenotki v življenje mla- dega fanta, ali pride spomin od bog- ve kje, spomin o ljubezni in človek se potolaži, težke in nelepe skrbi iz- ginejo, zamišljene oči se nasmehnejo in ustne zadrhte, kot da so se spo- minile poljuba ob tistem večeru in na- samem... Prešli so meseci in midva sva bila zadovoljna in nisva čutila samote, kakor jo čutijo nekateri za- puščeni ljudje. Zahajala sva v posete

in sva občevala z najinimi deklicami. Prešli so meseci in takrat sva iz- vedela na posetu, da je obolela Olga. Prijatelj se je prestrašil in prebledel je, dušo njegovo pa je stisnila skrb za Olgo, za veselo ljubico... Takrat sva kmalu odšla domov, kjer sva za- klenila vrata, da naju nihče ne moti ob žalostnem premišljevanju. Tudi okno sva zaprla in luči nisva prižgala. Tako je bilo v sobi kot na pokopa- lišču. Bilo je popolnoma tiho in samo glasovi z ulice gori so naju motili v tistem razmišljevanju... Prijatelj je vzdihnil in meni je bilo obenem z njim žalostno v duši... „Pomisli, kako sem žalosten, ko vem, da umira Olga.“ — „Morebiti ni tako hudo, nihče ni rekel, da umira...“ — „O, rekel mi je, rekel, zunaj na hodniku mi je prišepnil Anton. Vedo za mojo lju- bezen, pa me niso hoteli žalostiti.“ — „Mlada je in gotovo preboli to bolezen in potem bo zopet vesela in ljubezniva tvoja Olga in žalost izgine s tvojih oči...“ — Ni me poslušal... „Nekdo je potrkal na okno; kaj nisi slišal?“ — „Ne, dragi moj.“ — „To je bila Olga, njen zadnji po-

zdrav.“ — „Ne sanjaj, prijatelj, vete“ je zunaj in je zaropotal z okni.“ — „Ali se ni posvetilo v sobi? Olga me pozdravlja, prišla je po slovo v na- jino sobo.“ — „Zasvetilo se je iz ulice, rolete niso dobro zagnjene.“ — „Ali ni zašumelo tu poleg mene? Olga je prišla po zadnji poljub.“ — „Zašumeli so kostanji na ulici in slišal si njih tiho govorico.“ — „Po- glej, sklonilo se je na oknu in je iz- ginilo.“ — „Zamajala so se zagri- njala od večernih sap.“ — Prijatelj je molčal. Zunaj je narastel hrup, ker je bila ura, ob kateri se vračajo ljudje od svojega dela. Prižgal sem luč. Pri- jatelj je sedel na postelji, globoko sklonjen, z glavo med rokami... „Sedi h klavirju in zaigrajva, da se razveseli tvoja duša.“ — „Nocoj igram samo žalostne, težke melodije, ni razpoloženja za veselo glasbo.“ — In igrala sva. Tako žalostno, tako težko, kakor ob pogrebu. Kmalu sva prenehala, ker nobenemu ni bilo laglje pri srou ob otožnih melodijah... Tisti večer nisva šla na izprehod kot po navadi, zjutraj pa nama je prinesla gosposinja obvestilo, da je Olga —

sicer kot kurija izginila, toda želeli je, naj bi talenti, izkušnje in državna smisel stranke ne manjkali novemu parlamentu. Veleposestvo mora iskati nove zveze z ljudstvom. Splošno priznanje je izrekel odseku za volilno reformo ter je njegova dela primerjal z delom kromeriškega ustavnega odseka. Svoj govor je ministrski predsednik zaključil z besedami: „Prekoračili smo Rubikom, nazaj ne moremo ter nam ne preostaja drugo, kakor da sklenemo volilno reformo.“

Posl. Schrott je dokazoval, da ima volilna reforma vse polno privilegijev, tako da se ne more imenovati enaka. Ker se je socijalnim demokratom posredila nakana glede državnega zbora, ne bodo prej mirovali, dokler ne prodoro s splošno in enako volilno pravico tudi v deželne zbore in občinske zastope. Govornik se je zavzemal za pluralni sistem.

Govorila sta še poslanca Dvčrak in grof Stürgkh, nakar je imel posl. Voušek svoj deželni govor. Izjavil je, da sicer sprejme njegova stranka demokratska načela splošne volilne pravice, toda navesti mora krivice, ki so se pri tem zgodile Slovincem na Štajerskem in Koroškem. Vsak slovenski poslanec ima pravico, govoriti o koroških bratih ter zastopati v parlamentu njihove interese, dokler ne omogoči pravični volilni zakon, da bo nad stotisoč koroških Slovincem moglo poslati v zbornico svoje zastopnike. Jasen je namen, da se hoče tem koroškim Slovincem zamašiti usta ter jih germanizirati. Kako se je postopalo s koroškimi Slovenci, je evropski škandal, ki nima primere. Potem je govornik ostro grajal, zakaj sta sodna okrajja mureški in radgonski se priklopila nemškemu volilnemu okraju. Baron Gautsch, ki gotovo ni prijatelj Slovincem, je uvidel potrebo, da se slovenske občine obeh imenovanih okrajev pridreje slovenskemu volilnemu okraju na desnem bregu Mure, toda volilni odsek jih je pridlel nemškemu okraju. (S privoljenjem slovenskih klerikalcev!) Ker je posl. Wastian zakleval, da so imenovane občine same prosile za pridelitev k nemškemu okraju, mu je poslanec dr. Korošec odgovoril: „Mi imamo pa prošnje teh občin, naj se jih prideli slov. okraju.“

Posl. Voušek se je nadalje pritoževal nad postopanjem proti Slovincem v spodnještajerskih mestih in trgih ter izjavil, da bo glasoval za prestop v podrobno debato v nadi, da se izvedejo zahtevane izpremembe v prilog koroškim in štajerskim Slovincem.

Nato se je razprava prekinila ter se bo nadaljevala v jutrišnji seji.

Iz odsekov.

Dunaj 8. novembra. Proračunski odsek je imel danes sejo ter je razpravljal o izboljšanju položaja poštnih uradnikov in slugam. Poročilo naglašalo, da je treba tudi bedi praktikantov temeljito odpomoči. Tudi je potrebno,

umrla tisto noč... Mera je bila polna. Ko je odšla gospodinja, je prišel prijatelj jokati in tudi meni so lezle police solze. V sobi je postalo tako tesno, strahopolno kakor ob jesenskem večeru, ko zunaj buči morje in buta ob bregove... „Ah, Olga, Olga!“ — Prijatelj je ponavljal samo te besede in plakal, plakal, da se mi je smilil v srce in sem premišljeval, kako bi ga potolažil... V miznici so ležale nekatere posušene cvetke — spomini na Olgo, mogoče tudi nekaj mojih spominov... „Poglej, tu so spomini na njo, ki je noč umrla, tolažile te bodo te urele rože, sušile tvoje solze...“ — Prijatelj je vzletel cvetove v roke in jih gledal. Zlostne so bile njegove oči in polne vzdihov njegove prsi... „O, Bog, kako so to lepi spomini, ki se dvigajo iz globin pri pogledu teh uvelih rož! Ko mi jih je dala, se je veselo in poredno smejala in bila je zdrava. Zdaj leži med svežimi rožami samo ona uvela in njene oči se ne ozirajo name; zaprte so, da me ne pozdravijo nikoli več... nikoli več...“ — „Znaj prijatelj, prevelika žalost ti škoduje, poglej jutro,

da se ekspeditorska leta vštejejo v pokojnino. V prihodnji seji mora predložiti vlada razne statistične tabele o plačah in avanziranju v posameznih kategorijah poštinskih uslužbencev.

Pododsek ustavnega odseka je sprejel novi imunitetni zakon z nekaterimi neznatnimi spremembami. V prihodnji seji se začne razpravljati o spremembi delegacijskega zakona.

Ogrsko-hrvaški državni zbor.

Budapešta 8. novembra. Predsednik je naznanil, da je hrvaški poslanec Dušan Peleš odločil mandat, kar se naznači tudi hrvaškemu saboru. Potem se je prečital dopis hrvaškega akademičnega društva „Jadran“, ki je pisalo povodom Rakoczyjevega slavlja predsedstvu sledeče: „Sedaj ko junaški madžarski narod slavi bojevnike za svobodo, pridružujemo se Madžarom tudi mi, potomeci Zrinjskega in Frankopana ter kličemo: Živelo madžarsko-hrvaško pobratimstvo! Slava spominu ogrskih borilcev za svobodo!“ Dopis se je sprejel z velikim navdušenjem. Potem se je z malimi spremembami sprejel zakon za pospeševanje industrije.

Otvoritev črnogovske skupščine.

Cetinje 8. novembra. Danes dopoldne je bila nova skupščina otvorena s prestolnim govorom, v katerom izjavlja knez Nikola, da je bila vedno njegova želja državljanske svobodine zamašiti z ustavo. Potem se sklicuje knez na uspešno delovanje sedanje vlade ter izjavlja, da tradicionalno razmerje med Rusijo in Črno goro ni bilo še nikdar prijaznejše, kakor je sedaj. Dokaz dobrega prijateljstva z Avstro-Ogrsko je bil obisk prestolonaslednika princa Danila v Dubrovniku. Razmerje z balkanskimi državami je trajno in prisrčno. Prestolni govor zaključuje knez z obljubo, da bo vedno čuval nad interesi in obrambo sovražnikov onostran meje.

Dogodki na Ruskem.

Varšava 8. novembra. V Dombrovski pri Lodzu so se spopadli delavci, ki pripadajo raznim političnim strankam. Dva delavca sta bila ustreljena, mnogo jih je bilo ranjenih. Boji med delavci se nadaljujejo. — V Lodzu je našla policija v hiši čevljarja Lesliewskega popolno tajno tiskarno in mnogo izgotovljenih tiskovin.

Odesa 8. novembra. Dvajset oboroženih roparjev je napadlo pošto, dasi so jo spremljali vojaki. Na voljake so streljali iz zasede, a niso nobenega zadeli. Vojaki so roparje pregnali.

Volitve v ameriški kongres.

London 8. novembra. Do večeraj je bilo izvoljenih v ameriški kongres 112 republikancev in 63 demokratov. V Pensilvaniji in Nevadi splošno zmagojuje soc. demokratje.

kako je lepo in solčno. Pojdiva na izprehod, da se pomiriš.“ — Šla sva, ali ne po starem potu mimo Olginega stanovanja, nego v nasprotno smer. Prišla sva mimo pokopališča. Bilo je še zaklenjeno, ali ravno je prihajal grobar in je odklenil. Stopila sva na božjo njivo, grobar pa je šel par korakov za nama. Grobar je bil zelo podoben tistemu iz Hamleta, ki je celo kraljeviča hotel nadmodriti in je v tako imenitnih stavih povedal, da koplje grob za bivšega človeka. Najin grobar je bil poln sofizmov in komaj sva izvedela od njega, da bo kopal grob za Olgo... „Za človeka, ali zdaj ni več človek, samo njegovo truplo je, kar pa ga je delalo človeka, je odšlo od tod...“ — „Ali kdo je bil ta človek: moški ali ženska?“ — „Gospodična je bila, ali smrt ni vprašala, kaj je in koliko je stara...“ — vzela jo je seboj... — Naposled je povedal ime in tedaj sva vedela dosti... Odšla sva iz pokopališča in domov. Prijatelj je molčal celo pot in tudi doma ni govoril. Gledal in poljubljal je uvele rože — edine spomine na Olgo.

Iz Pensilvanije odpošljejo rudarji 8 svojih ljudi v kongres. Republikanci si sicer še ohranijo večino, toda njihova večina se je skrčila že sedaj od 112 na 70.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. novembra.

— **Odpust dr. Robida iz dež. službe.** O vzrokih, ki so napotili dež. odbor, da je provizorično nastavljenega zdravnika dež. blaznice dr. Robido odpustil iz službe, se razširjajo po listih in na druge načine popolnoma neresnične stvari. Godi se to z očitvidnim namenom, osumničiti pravičnost in nepristranost dež. odbora in predstaviti dr. Robido kot nedolžno žrtev politične maščevalnosti. Z ozirom na to je v javnem interesu, da se pojasni vzroki, ki so bili odločilni za odpust dr. Robide. O teh vzrokih smo od popolnoma zanesljive strani poučeni takole: Gonja po časnikih, ki jo je vodil dr. Robida proti dr. Divjaku, in ki jo je raztegnil tudi na dr. vit. Bleiweisa, je imela tak značaj, da dež. odbor ni mogel biti v nobenih dvomih o nagibih te vojne. Iz vse te polemike se vidi jasno, da je zrasla na njivi zavisti in krutoborstva, da so bili nagibi tej vojni neplemeniti in nizkotni. Vsi ti napadi kažejo veliko pomanjkanje čuta za dostojnost, kažejo, da je dr. Robidi tuja vsaka disciplina in priča, da je hotel dr. Robida z njimi izpodkopati svojemu predstojniku in svojemu tovarišu ves ugled. Ko bi bil imel dr. Robida namen, izboljšati razmere v blaznici, bi bil gotovo spravljal v javnost to, kar je sedaj slabega. Toda dr. Robida ni navajal tačasnih razmer, nego je vedno izkoriščal tudi stvari, ki so se zgodile že pred leti, ki so bile že davno odpravljene in glede katerih se sploh ne da dokazati, če so se res tako zgodile, kakor trdi dr. Robida. Ta brutalna polemika je tudi priča, kako nasprotje je bilo zavladalo med zdravniki v dež. blaznici. Posledica tega nasprotstva med dr. Robido na eni strani in dr. vit. Bleiweisom ter dr. Divjakom na drugi strani so bile medsebojne pritožbe na deželni odbor, ki je končno v seji dne 9. julija t. l. sklenil, upeljati disciplinarno preiskavo proti vsem trem zdravnikom dež. blaznice. Ta disciplinarna preiskava je glede dr. Robide pokazala, da so dani prav vsi v § 20. disciplinarnega reda za dež. uradnike določeni pogoji, vsled katerih se mora uradnik iz službe odpustiti. Tudi ko bi bil dr. Robida definitivno nastavljen, bi ga bil moral deželni odbor odpustiti. Uspehi disciplinarne preiskave so sledeči: Dokazalo se je, da Robidi tako postopanje, da je popolnoma nemogoča vsaka disciplina. Sam je priznal, da se ni držal svoje službe in to opravičeval s tem, da se je tudi dr. Divjak ni držal. Dokazala se mu je tudi očitna renitentnost. Pokazal jo je s tem, da je svojemu šefu, dr. vit. Bleiweisu odrekal pokornost, češ, da ne prizna njegove kompetence, dasi je nosil dr. vitez Bleiweis sam odgovornost za vse svoje ukaze. Tudi napram deželnemu odboru je dr. Robida očitno pokazal svojo upornost. Marsikaj tega, kar je dr. Robida očital svojim tovarišem, to je, kakor je izkazala disciplinarna preiskava, zagrešil tudi sam in dostikrat v še večji meri. Tako je na pr. očital svojim tovarišem, da porabljata bolnika Riegeleta za pisarniška dela. Izkazalo pa se je, da je to dr. Robida tudi sam delal. Očital je dr. Divjaku, da je v dnevih službe večkrat zapustil blaznico, a dokazalo se je, da je tako delal tudi dr. Robida. To je tudi dr. Robida sam priznal in svoje počenjanje opravičil s tem, da tudi dr. Divjak tako dela. Dolžnost uradnika pa je, da opravlja svojo službo ne glede na to, če jo opravljajo in kako jo opravljajo drugi uradniki. Pokazalo se je res, da je dr. Divjak zanemarjal svojo službo in sicer zaradi svoje privatne prakse. V tem oziru pa je stvar vsa dru-

gačna, kakor se sedaj predstavlja. Privatna praksa dr. Divjaka je prvi vzrok vseh bojov med zdravniki v blaznici. Nikakor pa ni resnično, da je dr. Robida vedno le zahteval, naj se dr. Divjaku prepove privatna praksa, da bi točneje opravljal svojo deželno službo. Dr. Robida bi bil rad pustil dr. Divjaku privatno prakso, če bi bil sam na njej participiral. Županstvo pri D. M. v Polju je izpovedalo, da je dal dr. Robida dvakrat javno oklicati, da izvršuje privatno prakso, a ljudje ga iz različnih vzrokov niso klicali. L. 1904. so posestnik Kuhar in nekateri tovariši vložili prošnjo na dež. odbor, naj bi ta preskrbel, da bi poleg dr. Divjaka tudi dr. Robida postal zdravnik bolniške blagajne vevške papirnice. V tej vlogi je povedano, da sta še l. 1900 dr. Divjak in dr. Robida vložila skupno ponudbo na bolniško blagajno, ki pa je bila odklonjena. Prošnji Kuharja in tovarišev je dež. odbor ugodil za vevško blagajno v tem smislu, da dovoli svobodno volitev zdravnikov, da torej člani blagajne lahko kličejo dr. Robido ali dr. Divjaka. Edini pogoj je bil, da vsled tega služba v dež. blaznici ne sme trpeti. Večina članov bolniške blagajne pa v to ni privolila, nego je odklonila dr. Robido. Ljudje ga pač niso marali. Zdravnik bolniške blagajne je ostal dr. Divjak. Od tedaj ga je dr. Robida neprestano preganjal zaradi te privatne prakse ali iz povedanega se vidi, da dr. Robidi pri tem boju ni bilo za izboljšanje razmer v blaznici, nego da je iz njega govorila le zavist. Med tem ko je dr. Robida javno najstrastneje očital svojim tovarišem malomarnost v službi, je disciplinarna preiskava dokazala, da je dr. Robida sam svojo službo jako malomarno opravljal. Da je navajal napačne dijagnoze in napačne vzroke smrti, je še malenkostno, dasi priča o površnosti in lahkomiselnosti. Disciplinarna preiskava je dokazala, da je dr. Robida dlje časa sistematično zanemarjal svojo službo s tem, da je službo nastopal šele ob 11. uri namesto ob 9. uri. Priznal je to tudi sam in se opravičeval s tem, da ponoči ne more spati. Temu nasproti pa se je po pričah dokazalo, da je dr. Robida s svojima streljajema, ki jih je pošiljal kot glavni svoji priči v boj proti dr. vitez Bleiweisu in dr. Divjaku, in z bolniškim vrtnarjem popaval do 3. in do 4. zjutraj po kmetskih krčmah ali pa tudi v zavodu. Da je pri takih razmerah nemogoča vsaka disciplina, je pač jasno. Nekolegijalnost, ki jo je dr. Robida v preminih slučajih dokazal, skrajno žaljive besede, ki jih je dajal drju. vitez Bleiweisu in dr. Divjaku in ves boj, ki ga je vodil proti njima, vse to je prepričalo deželni odbor, da je absolutno izključeno, da bi dr. Robida kdaj izhajal s svojima tovarišema. Nadalje pa je disciplinarna preiskava spravila na dan tudi slučaje, ki so vzeli deželnemu odboru zaupanje v dr. Robido kot zdravnika. Med temi slučaji sta dva, ki sta taka, da bi se skoro reklo, da je dr. Robida s površnim izvrševanjem svoje službe povzročil smrt dveh bolnikov. Enkrat je dr. Robida provizorično prevzel oddelek dr. Divjaka. Takrat je bila v takozvani baraki, ki je precej oddaljena od blaznice, neka ženska z imenom Maček. Dr. Divjak je hodil to žensko zdraviti v barako. Dr. Robida pa je dal, samo ker mu je bilo preda-leč hoditi v barako, prenesti to žensko v takozvani „tobhaus“ in jo nastanil poleg neke jako nevarne bolnice z imenom Hutter, česar bi na noben način ne bil smel storiti. Imenovana Hutter je res zbesnela in je prvo noč bolnico Maček zadavila. Drug slučaj je naslednji: Bolnik Vizjan se je v blaznici poškodoval. To se ne da vedno preprečiti, dasi kažejo okoliščine, da se je poškodba mogla zgoditi le vsled malomarnosti zdravnikov. Dr. Robida je imel Vizjana cele tri dni na svojem oddelku, ne da bi ga bil vestno preiskal. Ko je potem tretji dan videl, da je Vizjanov položaj kritičen, ga je poslal v deželno bolnico, kjer so se zdrav-

niki čudili, da jim je dr. Robida poslal Vizjana šele tretji dan po poškodbi. Če bi bil dr. Robida Vizjana prvi dan vestno preiskal in ga takoj poslal v bolnico, bi se ga bilo morda še rešilo. Tako je mož umrl. Naposled je disciplinarna preiskava tudi dokazala, da je dr. Robida vpeljal za kaznen bolnikov zavijanje v mrzle rjuhe. Izvrševanje te kazni je prepuštil tistima streljajema, s katerima je hodil v krčme. Ta kazen se je tako brutalno izvrševala, kakor bi se hotelo bolnike trpinčiti. Bolnika, ki ga je dr. Robida obsodil na zavijanje v mrzle rjuhe, so položili na hrbet in ga tako zavili, da je imel roke pod hrbtom podvite. Dr. Robida je pustil bolnika tako ležati po 8 in 9, da, celo po 12 ur, kar je bolniku povzročalo silne muke, posebno ker je ves čas ležal takorekoč na rokah. Deželni odbor je hotel izvesti mnenje merodajnih faktorjev o tem postopanju dr. Robide in se je obrnil na vodstvi vleuglednih blaznic v Mauer-Oehlingu in v Feldhofu. Odgovorilo se mu je, da se zavijanje v mrzle rjuhe kot kaznen splohen ne uporablja ter da je dopustno le za zdravljenje, a tudi v tem slučaju sme biti bolnik kvečjemu štiri ure zavit in mora biti zdravnik ves čas navzoč, da se ne zgodi kaka nesreča. Dr. Robida pa je pustil s podvitimi rokami zavazene bolnike ležati do 12 ur, ne da bi bil navzoč. Pravi čudež je, če se ni zgodila nobena nesreča. Trdi se pa, da je neki bolnik, ki je bil dan prej še krepak in čvrst, vsled zavijanja v mrzle rjuhe umrl, dr. Robida pa je vedoma napačno zapisal akutni delirij kot vzrok smrti, da bi slučaj prikrl in se odtegnil kazni. Koliko je na tem resnice, to izkaže preiskava, ki se vrši. Da se je dr. Robida zavedal, da je njegovo postopanje glede zavijanja v rjuhe nepravilno in nedopustno, kaže dejstvo, da je s to kaznijo takoj nehal, čim je zaznal, da je zanj izvedel deželni odbor. Ti slučajji zdravniškega in disciplinarnega značaja so ne glede na druge manjpomembne taki, da je moral deželni odbor izreči odpust iz službe. Kako čez vse meje strastno je bilo sovraštvo dr. Robide proti dr. Divjaku in kake malenkosti so se izkoriščale, kažeeta posebno sledeča dva slučaja: 1.) Dr. Robida je očital dr. Divjaku, da ne varuje časti in ugleda zdravniškega stanu, ker — ima kravico, ker prodaja telička, če ga dobi in ker prodaja mleko, kar mu ga ostaja. 2.) Kot poseben zgled, kako je dr. Divjak zanemarjal svojo službo, je dr. Robida navedel dejstvo, da je dr. Divjak nekega dne, ko je imel službo, zapustil blaznico in šel v Javor zdraviti nekega človeka. Stvar pa je bila taka: Nekega dne so prišli ljudje iz Javorja v blaznico, kjer je najbližji zdravnik, in povedali, da so se fantje stepli in enemu prerezali trebuh. Prosili so zdravniške pomoči, sicer da bo fant umrl. Prosili so najprej dr. Robido, ki ni imel službe, a ker on ni hotel iti, so se obrnili na dr. Divjaka, ki je takoj šel. Dr. Divjak je s tem res zanemaril svojo službo, a če se pomisli, da je s tem rešil človeško življenje, se mu bo to vsaj s človekoljubnega stališča oprostilo. Iz povedanega je razvidno, da deželni odbor ni smel in tudi ni mogel izreči druge disciplinarne razsodbe, nego odpust iz službe. Deželni odbor je storil tak sklep soglasno. Odslovil je dr. Robido takoj, ker je samo ob sebi umljivo, da je po tej disciplinarni odločbi nemogoče, da bi ostali taki nasprotniki še dlje časa skupaj. Da pa je deželni odbor to res ukrenil samo iz ozirov na deželno blaznico, priča okoliščina, da je dr. Robidi nakazal celo plačo za šest mesecev in odškodnino za stanovanje v skupnem znesku 2400 K, dasi po zakonu tega nikakor ni bil dolžan storiti.

— „Slovenec“ je včeraj priobčil notico, v kateri se opravičuje gospod Govekar za stran tistega „informativnega referata“ o operi „Ruslan in Ljudmila“, o katerem smo zadnjič pisali. Kakor se pri Govekarju ob sebi umeje, ni v tej notici nobene resnične besede. V „Slovencu“ pravi,

da bi mi bili lahko svoj referat prinesli že v ponedeljek, a smo ga odpravili do poslednjega dne. Resnica je pa, da smo dobili referat v četrtek (na praznik) s precizno prošnjo, da ga priobčimo v petek in smo temu seveda ugodili. Govekarju se je od članov intendance izrečno reklo, naj priobči svoj referat v „Slovenec“ šele tedaj, ko bodo gledališki lepaki že nabiti, to je v petek, da bodeta oba dnevnika prinesla referat obenem. Govekar je vedel, da izide referat v „Narodu“ v petek, v „Slovenec“ pa ga je namenoma priobčil v sredo, da bi „Slovenec“ prehitel naš list. „Slovenec“ pravi, da je tiste odtise brezplačno natisnil. No, brez dvoma je na brezplačnost prišel šele po naši notici, da bi sebe lepšega naredil in Govekarju pomagal iz zadrege. Sicer pa so računi o g. Franu Govekarju že sklenjeni; tudi računi o njegovem „trudapolnem“ in „nesebičnem“ delovanju pri slov. gledališču.

Naj bi se le uresničilo! Urednik celjskega lističa „Deutsche Wacht“, D. Walter, je meseca avgusta napravil izlet v Savinsko dolino. Mudil se je tudi v Solčavi v gostilni pri Herletu ter pri tej priliki napisal v tankaj razpoloženo knjigo za tujce nad svojim imenom tudi ta-le stavek: „Möge jeder Volksverräter — vielleicht kennt Professor Frischau einen solchen — in seiner eigenen Schmach und Schande zugrunde gehen!“ — Mi bi nič ne imeli proti temu, ako bi se uresničila Walterjeva želja: Potem bi mahoma postalo Celje in z njim ves Spodnji Štajer čisto slovensko, saj je znano, da reprezentujejo nemštvo in Celju in na Spodnjem Štajerskem skoro izključno sami slovenski „narodni izdajalci“ in renegatje! Vam je to dobro znano, g. Walter, kaj ne?

Repertoire slovenskega gledališča. Iz gledališke pisarne: Danes noviteta veseliga „Na višavah“ prvič. — V nedeljo pop. „Snežulica in škrtarje“, — zvečer „Trubadur“. — Prihodnji teden: v torek zadnjič v sezoni drama „Elga“, v četrtek prvič v sezoni „Rigoletto“.

Za koncert „Glasbene Matice“ dne 12. novembra se vstopnice v trafiki gospe Šešarkove že marljivo kupujejo. Kdor želi običajne, njemu najbolj ugaajoče sedeže dobiti, naj se blagovoli požuriti. Vstopnice so na novo natanko tako urejene kakor v gledališču, tako da bo izključena vsaka zmešnjava. — O „Sevčikovem kvartetu“ piše nadalje „Berliner Lokal-Anzeiger“: „Vsi štirje mladi umetniki so se v vseh točkah pokazali kot komorni glasbeniki prve vrste. Da je prav malokatero znanje združitev, ki so pri nas nastopale, so dosegle tako popolno ravnanje v ensembu, tako čistoto in lepoto v zvoku, tako jasnost in trezno premišljenost v fraziranju.“

„Freie Deutsche Presse“ piše: „Ti praški gospodje prav nič ne zaostajajo za širom sveta znanim „Českim kvartetom“ glede na finost izvajanja, dovršenost skupne igre in izvrstnega muzikalnega razumevanja.“ „Vossische Zeitung“ piše: „Ako primerjam koncertante z znanim „Českim kvartetom“, moram reči, da mi deloma bolj ugaajo nego oni starejši združitev. Njih skupna igra je odločno boljša.“ „Berliner Neueste Nachrichten“ pišejo: „Intonacija je bila čudapolne čistote in skupna igra je kazala ono vedno pripravljeno medsebojno upoštevanje, ki tvori skrivnost prave komorne glasbe.“ „Berliner National-Zeitung“ piše: „Sevčikov kvartet“ se lahko vsaki kvartetni združitvi na stran postavlja glede na skupno igro, rešitev vsega tehničnega, vzlet in prostost predavanja.“

Nov zdravnik za kirurgijo in ortopedijo v Ljubljani. Kot specialist za kirurgijo in ortopedijo se je v Ljubljani nanovo naselil U. M. dr. Josip Stojc. Dr. Stojc, rodom Ljubljancan in bivši sekundarij v ljubljanski deželni bolnici, se je za svojo specialno stroko teoretično izobraževal v laboratoriju dunajskega prof. Weixelbauma, praktično pa na obeh klinikah in v bolnici slavnega dunajskega kirurga in specialista za plastične operacije dr. Gersunyja, naslednika Billrothovega. H koncu je kot asistent deloval pri berlinskem ortopedu dr. Hoxa, tajnem svetniku in profesorju berlinske klinike.

Zadnje poročilo o seji ljubljanskega občinskega sveta je v toliko popraviti, da določba glede upokojitve po prejšnjih dohodkih ne velja tudi za uradnika Ivana Kalisa. Istotako ne ostane Evgen Lah v novem činovnem razredu in z novim naslovom večmagistrat in predsedstveni tajnik.

Vojško oskrbovalno skladišče v Ljubljani se zgradi baje na Kodeljevem. Načrti so se morali spremeniti z ozirom na to, da pride v Ljubljano poveljništvo armadnega voja. Pri tej priliki bodi povedano, da so vse govornice glede „Uniona“ neresnične, temuž so že izdelani načrti in izbran prostor za novo poslopje, v katero pride poveljništvo armadnega voja.

Izlet slovenskih planincev v St. Jakob na Koroškem se vrši v nedeljo dne 11. novembra t. l. le ob lepem vremenu. Pričakujemo, da se izleta udeležijo prav mnogo slovenskih planincev. Porabimo to priliko, da se sestanemo s koroškimi slovenskimi planinci, do katerih je bilo pred otvoritvijo nove železnice kaj težko dospeti, a sedaj to kaj lahko. Ogle dati si hočemo požrtovalno delovanje ondotnih slovenskih planincev in jih vzpodbujati, da vztrajajo pri svojem navdušenju za prelepo slovensko planinsko stvar.

Slovenskih visokošolcev v Pragi je v letošnjem letu vpisanih 66. Med temi je 33 juristov, 20 tehnikov, 5 filozofov, 2 filozofinji, 2 medicince, 4 slikarski akademiki. Na trgovski akademiji sta vpisana letos 2 Slovence.

Posredovanje pri carinskem poslovanju. V interesu občinstva javljamo, da je ravnateljstvo južne železnice prevzelo od 1. novembra t. l. naprej posredovanje pri carinskem poslovanju v lastne roke in nastavilo v to svrhu enega svojih uradnikov pri o. kr. carinskem uradu v Ljubljani.

Ker se je podražil papir, ne kaže trgovcem s papirjem nič drugega, kakor zvišati cene papirju vseh vrst. Daboto povisjanje cen papirja mogočno vplivalo tudi na časopisje, ki porabi največ papirja, se samo ob sebi razume.

Tamburaški klub „Zarja“ v Rožni dolini priredi v nedeljo dne 11. novembra t. l. Martinov večer v prostorih g. Balije v Rožni dolini. Na sporedu je godba, srečlov, menažerija, nastop Martinove goske, saljiva pošta, ples in prosta zabava. Godbo oskrbuje tamburaški klub „Zarja“ s popolnoma novim sporedom, pod vodstvom g. Rada Jeločnika. Začetek je točno ob polu 6. zvečer. Vstopnina 30 v. Ker je čisti dobiček namenjen v pokrije stroškov za glasbeno orodje se preplačila hvaležno sprejemajo.

Sulferajnski učitelj aretovan zaradi nenravnosti. Iz Domžal se nam piše: V sredo proti trem popoldne bi imela tukajšnja žandarmerija izvršiti aretacijo sulferajnskega učitelja Witzanija, toda dovolili so mu, da se je sam podal proti Kamniku, dočim se je orožnik peljal z vlakom tjakaj ter ga spravil v tamnošnji zapor. Govori se, da ste padli dve mladi nedolžni deklici, njegovi učenici, kot žrtev v plen njegovinebrzdani pohoti. Čuje se, da je bila šola že dva dni zaprta in da je učitelj prosil pomoči pri nekem svojem prijatelju, da ga spravi iz tega blata sramote, toda mož, znajoč dejanski položaj, mu je baje rekel, da mu je absolutno nemogoče. Sulferajnski otroci so že preje dlje časa doma pripovedovali, da njihov učitelj govori v šoli kaj nemoralno, da kvasi o spolnih stvareh, drugi pa, da rad pase lačno pohoto svojih oči nad dražestnimi Evicami in da goji temu primerno literaturo... Tako je v njem rasla tista tevtonska oholost in pohotna strast, ki ga je spravila popolno v svojo oblast ter ga potisnila tako nizko na nivo nemoralnosti, da se danes naše slov. občinstvo škandalizira nad tem in pohujšuje naša mladina. In ta mož, ki je bil vzgojitelj tirolske mladine, a sedi danes v kamniškem zaporu, je bil dramitelj in stebertukajšnjega nemštva ter Tirolcem poseben ponos in nada bodočnosti na polju germanizacije. On spada z nekdanjim razvpitim restavratorem vred med število onih oholih Nemcev-Bismarkovcev, ki kaj radi v svet kriče: Wir Deutsche sind besser Leute ali Wir Deutsche fürchten nur Gott und niemand auf der Welt, a žal, da jim to oholo pretirano misel tako grozovito pobija njihova umazana senca: „und schrecken vor einer Schandtat nicht ab.“

Witzani je nemški Čeh. Ko je prišel v naš kraj, je pri Tirolcih še vse spalo, dasi so se njegovi predniki žrtvovali za svojo blaženo kulturo in sovraštvo napram nam Slovincem, kakor se to spodobi sinovom matere Germanije. Pod vztrajnim vodstvom Witzanijevim — bil je izšolan vijolinist in pevec — so Ti-

rolci kmalu jeli živeti novo ero kot „mehrwertiges Volk“, kar se je tudi pri tirolski šolski mladini opazalo. Ustanovili so godbo in pevsko društvo pod firmo narodnega mučenika in heroja „Andreja Hoferja“. Witzani je pridno delal, vezbal svoje pevice in godce ter z njimi vred prirejal provokatorične vrtno veselice, na katere je vabil svoje bratce iz okolice, posebno pa žlahto iz Ljubljane. Po teh veselicah pa ni nikdar izostala notica nemške gloriole v „Deutsche Stimmen“, kjer se je po drugi strani širnilo po nas domžalskih Slovincih, kar je po njihovi maniri „nobel u fein.“ Z Witzanijevim prizadevanjem se je Tirolcem spolnila tiha sveta želja, da so si končno nabavili zastavo, pri koje blagoslovljenju in temu sledeči veselici 1. junija 1905 so se vršili znani dogodki, ko je orožništvo pod vodstvom glavarja Crona divjalo nad slovenskim občinstvom. Witzani je bil v domžalski občini prav važen faktor za Tirolce. Mnogo je vplival, da so dobili nemško pridigo, da pokažejo, da so tudi v cerkvi gospodarji, dasi so vešči slovensčine, vplival je na tirolske tovarnarje in tukajšnje nemškutarje, da se Tirolcem hitro izpolnujejo načrti solstva, dočim domžalski Slovenci zastoj čakajo, da bi se jim razširila šola, ki je bila že pred desetimi leti premajhna.

Narodna čitalnica v Kranju priredi v soboto, dne 10. novembra točno ob polu 9. uri v svojih prostorih dramatično predstavo. Uprižori se „Otok in Struga“, izviren igrokaz v 4 dejanjih, po dr. Ivan Tavčarjevi noveletni dramatični Ign. Borštnik. Vstopnina za člane „Narodne čitalnice“ 60 vin., za nečlane 1 krono, za dijake 20 vinarjev.

Od vojakov je zbežal letos potrjeni rekrut Karel Globokar, pristojen v Krko pri Litiji. Služil je v Dunajskem Novem mestu.

Novo sokolsko društvo. Deželna vlada je potrdila pravila telovadnega društva „Ribniški Sokol“.

Na zadnjem vinskem semnju v Krškem so kupili vina naslednji vinotroci in gostilničarji: Hafner Josip, Guzelj Anton, Guzelj Ignacij in Sicherl Franc, vsi iz Skofje Loke; Podboj Andrej — Ribnica; Thaler Josip, Kolenc Martin in Demšar Ivan — Železniki; Ružigaj Franc — Kranj; Zakotnik Franc — Moste; Markes Franc in Mencinger Ivan — Boh. Bistrica; Straus Simon — Podbrdo (Tolminsko); Zajc Franc in Zajc Alojzij — Šiška; Gospodarič Josip — Log; Šusteršič Anton — Krško; Koprivnik Anton — Litija; Grünthal Lina in Mejac Andrej — Komenda; Kalšek Anton — Fužine; Zupančič Josip — Dolsko; Zajc Anton — St. Rupert; Šusteršič Franc — Zapuže; Juvančič Franc — Rajhenburg; Mikulž Marija — Ljubljana; Mrak Valentin — Ljubljana (gostilna „Novi svet“).

Nova godba. V Rovtjah pri Logatcu se je ustanovila godba, obstoječa iz 16 mož. Za nabavo instrumentov sta dala dva člana 1600 K.

Vrnila se je v domačo hišo umobolna posestnikova hči Ana Štepic iz Biča pri Zagorici. Izginila je od doma 10. oktobra.

Poročil se je danes v Petrovčah g. dr. Ernest Kalan iz Celja z gđ. Elo Bergmannovo, hčerko zdravnika dr. M. Bergmanna v Zalcu. Čestitamo!

Tatovi so vlomili v Boračevi pri Ljutomeru v hišo občinskega predstojnika Veberiča in odnesli obleke itd. v vrednosti nad 300 K.

Aretovan je bil v Mariboru 47letni zavarovalni agent Franc Koren, ki je na vseh koncih goljufal, posebno pa po gostilnah.

Mrtvega so našli pri Bukovcih v ptujskem okraju 77letnega Antona Strelca, ki je imel rano na glavi. Ali se je mož ponesrečil, ali je bil ubit, še ni znano.

Filijalka avstro-ogrske banke v Trstu. Pred kratkim smo po tržaški „Edinosti“ poročali, da pri filijalki avstro-ogrske banke v Trstu nihče ne zna slovenski. Na podlagi dobljenih pojasnil od merodajne strani beležimo, da so uradnika Jelen in Benedik ter slugi Maž in Frank popolnoma vešč slovenskega jezika in da s slovenskimi strankami slovenski občujejo.

Težavna aretacija. Ko so v Trstu 30letnemu Karlu Godniku iz Gorjanskega napovedali aretacijo, je zbijal tako okrog sebe, da so morali priti trije stražniki, da so ga ukrotili. Ker tudi na policiji ni dal miru, somorali divjaka zvezati.

Nrvarsko učiteljske v Kastvu. „Omnibus“ poroča, da bo hrvaški odsek učiteljskega v Kopru že s prvim decembrom premeščen v Kastav. Vodstvo hrvaškega učiteljskega v Kastvu je poverjeno gospodu prof. Franu Frankoviću. |

V Opotju je trgovec in knjigovez gosp. Vahtar, ki ga nekateri ljudje preganjajo, češ, da je dopisnik „Slovenskega Naroda“. Uredništvo izjavlja pod častno besedo, da ta go-

spod ni bil nikdar in tudi zdaj ni v nobeni zvezi s „Slovenskim Narodom“.

Občinske volitve v Veprincu so razveljavljene, ali tako da človek res prav ne ve, se li vlada samo norca dela in Hrvatse za nos vleče ali ima resne misli. Volitve v ti občini so se vršile dne 18. oziroma 19. julija 1906 tako protizakonito, kakor se morejo sploh vršiti v Avstriji, kjer ima kakšno občinsko upravo italijansko irendentistična stranka v rokah. Kakor je bilo že omenjeno v raznih številkah „Slovenskega Naroda“ posluževala se je italijansko irendentistična stranka takih sredstev pri teh občinskih volitvah da se jih mora imenovati sleparska. Volilec, dobro poznan in častite občinarje, se je čisto navadno podilo iz dvorane z opazko, da se jih ne pozna, člani komisije so agitali v dvorani in izven dvorane, v III. razredu so se pa volilec hrvaško-slovenske stranke pred nosom sprednja vrata zaprla a med tem so ostala vrata odzadaj volilecem italijanske stranke odprla in so hodili noter in ven kolikor se jim je poljubilo. Če se je pa pokazal kakšen volilec hrvaško-slovenske stranke, se mu je čisto navadno dalo brco, češ, da nima tukaj nič iskati. To je bilo v prizivu na namestništvo v Trstu vse omenjeno in poleg tega so priče pri okrajnem glavarstvu v Voloski pod prisego tudi potrdile. In kaj je storilo slavno namestništvo v Trstu. Razveljavilo je volitve samo za I. in II. volilni razred. To je namreč ravno tako kakor da bi kdo ukradel 3 krave policija bi ga dobila, in kaznovan bi bil samo za 2, a tretjo bi mu še pustili v plačilo ker je znal dobro krasti. Ali pa z drugim besedami rečeno: vlada se posebej po svojem sistemu hujska naše sovražnike proti nam Slovanom, za kar smo ji jako hvaležni. Prišel bode pa dan, ko se bode vse to obrnilo, ker Bog ne plača vsake sobote. Volitve v Veprincu se bodejo vršile kakor se iz zanesljive vira čuje še ta mesec, pod nadzorstvom vladnega komisarja. Kako se bodejo vršile in koliko zaslug si bodejo pri teh volitvah stekle poedine osebe, katere so iz spodnjega Stajerskega doma, in slovenskega rodu, sedaj pa strašni nemški agitatorji, se bode svoječasnno javilo.

Očeta je okradel v Mitrovici na Hrvaškem mašinist Milan Neznanovič. Ukradel mu je 1000 kron ter seveda pobegnil.

Obešil, zastrupil in ustrelil se je. Blizu Crkvenice v hrvaškem Primorju so našli obešenega moža, ki se je obenem zastrupil in ustrelil. Bil je že ves siv.

Zasebni učni zavod za pisanje na stroj. Deželna vlada za Kranjsko je dovolila g. Josipu Christofu, odvetniškemu sollicitatorju v Ljubljani, da otvori v Skofjih ulicah št. 7 zasebni učni zavod za pisanje na stroj. Ker je tak zavod zelo potreben v sedanjih razmerah, ko se zahteva znanje pisanja na stroj že v državnih uradih, zasebnih pisarnah in trgovinah, bo Christofov zaood gotovo dobro obiskan, zlasti ker je učnina dokaj majhna.

Mlada kri. Predvčerajšnjim dopoldne sta se na Kongresnem trgu srečala dva mladeniča in se je eden od drugega slučajno nekoliko zadela. Zadetemu je vsled tega šinila mladeniška kri v glavo in nastal je med njima prepri, ki se je slednjič izpremenil v kľofute. Ker se je enemu izmed nju naposled zdelo roke škoda, je segel v žep po zaprt nož in začel z njim svojega nasprotnika obdelavati po prsih toliko časa, da je moral šele policijski stražnik napraviti pretepu konec.

Nevarno streljanje. Včeraj popoldne sta dva vajenca streljala na Sv. Petra nasipu s flobert pistolo v električni drog. Ker se je bilo bati, da bi kaka kroglica ne sfrčala čez Ljubljano v Šolski dvored in ne zadela kakega pasanta, jima je policija pistolo konfiskovala. — Tudi v Židovskih ulicah je s tako pistolo streljal neki fantalin in je prifrčala kroglica v sobo hiše št. 5 v III. nadstropju mimo nekega gospoda, ki je gledal skozi okno, katerega bi bila prav lahko zadela.

Kravo brez gospodarja je prijel včeraj železniški uslužbenec Anton Šmuc na Dolenski cesti. Krava se sedaj nahaja v nekem hlevu in naj se lastnik zglati zanj pri mestnem magistratu.

Izglubljene in najdene reči. Stavbnik tehnik g. Florijan Pruksch je izgubil zlat prstan. — Posestnik Juri Tomšič je izgubil včeraj nekeje v mestu 200 K. Pošteni najditelj naj se ga usmili in naj odda denar pri policiji. — Šolska učenka Pavlina Vadalova je našla srednjo vsoto denarja in jo oddala na magistratu. — Dne 24. m. je neka dama izgubila 15 metrov preprog.

Ljubljanska društvena godba priredi jutri zvečer koncert v hotelu „Južni kolodvor“ (Seidl), Kolodvorske ulice. Začetek ob polu 8. uri. Vstop prost.

Ljubljanska društvena godba priredi Martinov večer v nedeljo, dne 11. novembra t. l. v hotelu „Union“.

Ljubljanski sekstet na lok koncertuje danes zvečer ob 9. ure naprej v kavarni „Prešeren“. Vstop prost.

Semenj. Dne 8. t. m. je bilo na mesečni semenj prignanih 770 konj in volov, 352 krav in telet, skupaj 1122 glav. Kupčija je bila pri goveji živini kakor tudi pri konjih dobra.

Najnovejše novice. Roosevelt in Zamorci. Predsednik Roosevelt je odredil, da se razpuste zamorski batalijoni ter obenem odredil, da zamorci, ki imajo civilno službo v armadi ali mornarici, ne smejo nositi orožja.

Samomor milijonarja. V Budapešti se je ustrelil milijonar, stavbni podjetnik Majorossy.

Vsled neprevidnosti se je ustrelil v Parizu sin rumunskega poslanika princa Ghike.

Zaradi nerednosti na italijanskih železnicah je mesto Turin brez sladkorja in brez premoga. Več velikih podjetij je zaradi primanjčovanja premoga delo ustavilo, vsled česar je 15.000 delavcev brez zaslužka.

Demisijo nemškega kmetijskega ministra Podbielskega je cesar sprejel.

Telefonska in urbojovna poročila.

Rajhenburg 9. novembra. Tu slavimo prvo zmago narodne stranke pri volitvah v občinski odbor.

Dunaj 9. novembra. Poslanska zbornica je danes nadaljevala generalno razpravo o volilni reformi. Plaček je ostro prijel Kramarja in Mladočehe, da so izdali češki narod. Šuklje se je zaganjal v dr. Tavčarja. Zanimanja za te razprave ni bilo nič in zbornica vsa prazna. To je uporabil Herzog in predlagal konec seje. Zapeli so električni zvončki in celo na posebni konferenci zbrani klubovi načelniki so morali hiteti v zbornico, da je bila sploh sklepčna. Herzogov predlog je bil odklonjen. Med Vsnemci in socialisti demokrati se je vnel ljut prepri in letele so najmastnejše psovke. Govorila sta potem še Hurban in Olszewski. Prihodnja seja bo v ponedeljek.

Dunaj 9. novembra. Konferenca klubovih načelnikov je sklenila, razdeliti načrt volilni reformi na 30 skupin, da tako s-rajsja specialno debato.

Dunaj 9. novembra. Vojni minister Schönaich pojde zopet v Pešto, kjer se bo z ogrsko vlado pogajal zaradi uresničenja vojaškega programa, ki ga je svoj čas sklenil odbor devetorice poslanske zbornice.

Varšava 9. novembra. 90 kilometrov od Varšave je razbojniška četa oborožena z Mauserjevimi puškami na postaji Rogov napadla poštni vlak. Razbojnik, ki so nosili s seboj rdečo zastavo, so najprej ustrelili orožnika, ki je bil na postaji. Ko je potem prišel poštni vlak, so vrgli tri bombe na vagon, v katerem so bili vlak spremljajoči orožniki. Potem so napadli poštni voz, ranili uradnika, ki se jim je ustavljal in odnesli veliko vsoto denarja. Razbojnikov je bilo nad sto. Po izvršenem ropu so zbežali v gozd. Pri atentatu je bilo več oseb ubitih in ranjenih.

Varšava 9. novembra. Pri postaji Rogov je bil poštni vlak Dunaj-Varšava z bombami napaden. Napadaleci so odnesli nad milijon rubljev.

Izjava.*

Podpisane izjavljam, da sem v svoji veliki razburljenosti, v kateri se svojega početja nisem mogel jasno zavdati in na način, ki ga obžalujem, na cesti razžaliti nekega gospoda odbornika „Dramatičnega društva“ ter prosim, da se mi ta v skrajni nervoznosti zagrešeni čin oprost.

V Ljubljani, 9. novembra 1906.

A. Ranek.
*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Umrli so v Ljubljani.

Dne 6. novembra: Avguštin Žerjav, ključavničarski vajenec, 16 let. Konjuške ulice 1. Jetika. — Ana Jurgel, zasebnica, 37 let. Radeckega cesta 11. Jetika.

Dne 7. novembra: Terezija Galle, služkinja, 16 let. Je v Ljubljani utonila. — Franja Artač, drvarjeva hči, 1 leto. Tesarske ulice 3. Bronchitis capill.

V deželni bolnici:

Dne 3. novembra: Alojzij Novak, delavec, 1 in pol leta. Pljučnica. — Ivan Kozjek, delavec, 76 let. Ostarelost.

Dne 6. novembra: Katarina Sturm, delavka, 69 let. Vsled raka. — Ana Brodar, ključarjeva žena, 31 let. Enterocattarrh chron.

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 08-9. Srednji srčni tlak 788.0 mm

Oktobar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C°	Vetrovi	Nebo
8.	9. sv.	731.6	9.4	sl. svzhod	jasno
9	7. sl.	734.3	4.5	sr. svzh	del. jasno
„	2. pop.	732.3	13.9	sl. jug	oblačno

Srednja včerajšnja temperatura: 11.5°, normala: 5.4° — Padavina v mm 18.0

Gostilna

„pri Anžoku“ v Spod. Šiški št. 9 se odda.

Poizvedbe ravnotam. 4020-1

Urarski pomočnik
se sprejme pri
H. Suttnerju v Ljubljani.
3878-10

Službo

želi stalno premeniti 27 letni bivši samski narednik in orožniški postajevođa čiste preteklosti, večje slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, izurjen v zidar-pečar in slikarskem obrtu, posebno pa v stavbnem risanju pri kakem naprednem podjetju, inženjerju ali arhitektu, naj si bo v mestu ali na deželi.

Ponudbe naj se pošiljajo upravn. „Slov. Naroda“ pod šifro „mezda po dogovoru“.

4023-1

Iščem najemnika za hotel v Čabru.

Pogodba po volji. Hiša je nova in sredi trga. Razen kuhinje in kleti ima 3 sobe za goste in sedem sob za tuje. Remiza za vozove in hlev. S pobištvom ali brez njega. V mestu, ki leži tik Kranjske meje, se govori slovenski dialekt in so tam vse oblasti n. pr. sodišče, občina, graščina, poštne in brzojavni urad, vozna zveza z Rakom in državno ogr. progo.

3898-8

Nadaljna pojasnila in informacije daje reflektantom lastnik **Fran S. Križ v Čabru.**

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5.50 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove z močno zbitimi podplati, najnovije oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Val 4 pari samo 5.50 K.

Za naročitev zadostuje dolgost 4031 Razpošiljanje po povzetju. Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31. Neugajajoče rad zamenjam.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu, p. n. gostilničarjem, trgovcem in drugim priporočam svojo bogato zalogo doma izdelanih in na razstavi v Parizu najvišje odlikovanih

mesenin

kakor:

gnjat, (šunke) à la praške kg à K 1.80
sal.me iz gnjati, krakovske „ „ 2. —
brunšviške salame „ „ 1.40
hrenovke (Fra-kobrodske) 12 kos. „ 2. —
cervelatne klobasice „ 26 „ 2. —
fine kranjske klobase vel. 1 kos „ 36
„ „ „ 12 „ 2. —

Opozorjam na sezono svežih gnjati, kakor tudi panzetta (carsko meso) i. dr. Razpošiljam na drobno in na debelo po povzetju, vse po najnižjih cenah. Za izvrstno blago in točno postrežbo se jamči.

4033-1

Pričakuje mnogo brojni naročil beležim z veselo poštovanjem
Fran Golob,
mesar in prekajevalec
v Spodnji Šiški pri Ljubljani.

Kontorist

zmožen slovenskega in nemškega jezika, izurjen pisarniški delavec, večje lesne trgovine, išče primerne službe.

Cenj. ponudbe pod „Kontorist“ na upravn. „Slov. Naroda“.

4022-1

Danes, dne 8. novembra t. l.

v kavarni „PREŠEREN“

KONCERT

sesteta na lok.

Začetek ob 9. uri. Vstop prost.

K mnogobrojni udeležbi vljudo vabi

4041 **Andr. Stuppan.**

Službo hišnika

želi dobiti oženjen mož brez otrok.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.

4028-1

Tesarji

se takoj sprejme za dolgotrajno delo proti dobri plači pri stavbniku **Ferdo Trumlerju, Ljubljana, Cesta na Rožnik št. 31.**

3977-3

Knjigovodja

izvežban v vseh knjigovodskih poslih, spreten korespondent, zmožen slov., nemšk. in ital. jezika v govoru in pisavi, želi svojo službo premeniti, najraje v kak deparni zavod ali zavarovalnico.

Ponudbe na upravn. „Slov. Naroda“ pod „E. O.“

4025-1

!! Največji uspeh novega časa !!

je znameniti

3678-5

Daje bleščeče belo perilo popolnoma brez duha in varuje platino izredno. Rabi se brez mila, sode ali drugih pridatkov. Pristen samo v originalnih zavitkih z gorenjo varstveno znamko.

Zavitek z 250 grami 16 vinarjev s 500 „ 30 „ 2 1 kilo 56 „

Noben zavitek brez gorenje varstvene znamke ni moj izdelek in ste z njim v nevarnosti, da si pokvarite perilo. Dobiva se v vseh drogerijah in prodajalnah s kolonialnim blagom in milom.

Na debelo:

L. Minilos,
Dunaj 1, Mülkerbastei 3.

75% ceneje

se dobivajo izvirni pariški in berlinski modeli

10 fl. — brez konkurence

najnovije angleško modno blago (čista ovčja volna) in double, dolgi damski paletoti.

Največja izbira

damskih kožuhovinastih in plišastih jopic in figarov kakor tudi damske in moške konfekcije po jako znižanih cenah.

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIČ

404-1

v Ljubljani, Mestni trg št. 5.

Med. univ. dr. Josip Stojc,

bivši sekundarij deželne bolnice, ki se je strokovno izobrazil na dunajskih kirurških klinikah in bolnicah, bivši asistent na ortopedični kliniki profesorja Hoffa v Berlinu, naznanja, da se je nastanil

v Ljubljani, Miklošičeva cesta 22

kot specialist za kirurgijo, ortopedijo in operativno plastiko

in ordinira dop. od 10½ — 12½ in pop od 4 — 5.

Mlad trgovski pomočnik

večje trgovine z mešanim blagom, želi svojo službo takoj spremeniti.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.

3996-2

Latermanov drevored.

Samo 8 dni! Samo 8 dni!

Od nedelje 4. do nedelje 11. novembra

medvedje, pasje in opičje gledališče.

Predstava vsak dan ob petih popoldne; ob nedeljah po tri predstave: ob treh in ob petih popoldne ter ob osemih zvečer.

Gledališče, ki ima lastno razsvetljavo, je v udobnost občinstva zavarovano proti slabemu vremenu in bo tudi zakurjeno.

Več povedo lepaki.

Na mnogoštevilni obisk vabi
3985-4 **ravnateljstvo.**

Trgovskega pomočnika

popolnoma izurjenega v mešani stroki, sprejme takoj tveška **Andr. Els-bacher v Laškem trgu na Št. jerskem.**

3984-4

Pomočnik

za trgovino s papirjem in galanterijo, spreten prodajalec in stroke poplunuoma več dobi dobro in trajno službo pri **Anton Umeku v Brežicah.**

Vstop takoj ali vsaj do 1. decembra t. l. Spreme se tudi učenec s primerno šolsko naobrazbo, postenih staršev.

3992-2

Ura z verižico

za samo K 2.—

Zaradi nakupa velike množine ur razpošila šlezjska razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno 36-urno precizijsko uro ankerico z lepo verižico za samo K 2.— kakor tudi šlezjsko gancijo. — Po povzetju razpošilja

Prusko-šlezjska razpošiljalnica

F. WINDISCH v Krakovu U. 38.
NB. Za neugajajoče denar nazaj. 4030

Fran Zeman, Ljubljana

Poljanska cesta št. 24 in v tovarni pri živinskem sejmišču št. 97 skladišče hvalno znanih gepeljnov, slamoreznic, klinj, mlatilnic, motorjev za žage in mline, tromb in cevi za vodovode ter vseh potrebnih za kmetijstvo.

3735-8

Nizke cene! Zajemeno blago!

Kranjsko društvo v varstvo lova.

V soboto, dne 10. nov. t. l. ob 6. uri zvečer se vrši

v salonu restavracije „pri Roži“
izredno glavno zborovanje.

DNEVNI RED:

1. Poročilo predsedstva.
2. Volitev predsednika, event. novih odbornikov.
3. Posebni predlogi.

V Ljubljani, dne 6. novembra 1906.

4021

ODBOR.

Prva ljubljanska velika žgalnica kave Karel Planinšek Ljubljana, Dunajska cesta.

Električni obrat, tedaj večkrat na dan sveže žgana kava; izvrstna kakovost, najboljši aroma, krepkega okusa.

Najnižje cene za posamezne vrste in za najpri-znanejšje zmesi.

Prodaja iz higijeniških posod za kavo.

3936-2

Vljudo se priporoča

trgovina

s klobuki in črevlji

Ivan Podlesnik ml.

Ljubljana,

Stari trg št. 10.

Velika zaloga, solidno blago.

3512 **Cene zmerne.** 13

Sprejema zavarovanja šlovilkega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na dolževno in smrti s manjšajočimi se vplačili.

Vsek dan ima po protoku poth lot pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemne zavarovalna banka v Pragi. Rez. fond: 34,788.837.76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.363.76 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

z vseslovesno slovensko-nemško upravo.

Vsa pojava dajo:

Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastni bančni hiši v Gosposki ulici št. 22.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Učiva najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podpore v narodne in občinske namene.